KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/42

av den 8 november 2021

om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 vad gäller de nationella taken och nettotaken för direktstöd för vissa medlemsstater under kalenderåret 2022

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 ([1]), särskilt artiklarna 6.3 och 7.3, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 11.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna minska det direktstödsbelopp som ska beviljas en jordbrukare i enlighet med avdelning III kapitel 1 i den förordningen under ett visst kalenderår med minst 5 % av den del av beloppet som överstiger 150 000 euro. I enlighet med artikel 7.2 i den förordningen ska det beräknade resultatet av den minskningen göras tillgängligt som extrastöd för åtgärder inom ramen för landsbygdsutveckling.

(2) I enlighet med artikel 11.6 fjärde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 anmälde medlemsstaterna senast den 1 augusti 2021 sina beslut till kommissionen om minskning av direktstödsbeloppen och det efterföljande beräknade resultatet av minskningen för kalenderåret 2022. Anmälningar från Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Italien, Lettland, Ungern, Nederländerna, Polen, Portugal, Slovakien och Finland angav ett beräknat resultat som är större än noll.

(3) I enlighet med artikel 14.1 sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 har Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Grekland, Frankrike, Lettland och Nederländerna senast den 1 augusti 2021 underrättat kommissionen om sina beslut att göra en viss andel av sina årliga nationella tak för räkenskapsåret 2023 tillgängliga som extrastöd enligt Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under kalenderåret 2022.

(4) I enlighet med i artikel 14.2 sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 har Kroatien, Luxemburg, Ungern, Malta, Polen och Portugal senast den 1 augusti 2021 underrättat kommissionen om sina beslut att göra en viss procentandel av 2023 års Ejflu-anslag tillgängligt som direktstöd för kalenderåret 2022.

(5) Därför måste bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 anpassas så att de årliga nationella taken och de årliga nettotaken för direktstöd återspeglar de beslut som fattats av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Lettland, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Slovakien och Finland.

(6) Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) Eftersom de ändringar som görs genom denna förordning påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1307/2013 för år 2022, bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2022.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 608.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

(1) I bilaga II ska kolumnen för 2022 ersättas med följande:

”Kalenderår	2022
Belgien	471 996
Bulgarien	797 255
Tjeckien	848 107
Danmark	783 029
Tyskland	4 522 439
Estland	193 576
Irland	1 186 282
Grekland	1 796 193
Spanien	4 797 439
Frankrike	6 726 426
Kroatien	403 228
Italien	3 628 529
Cypern	47 648
Lettland	319 140
Litauen	578 515
Luxemburg	33 432
Ungern	1 305 715
Malta	5 244
Nederländerna	609 775
Österrike	677 582
Polen	3 391 233
Portugal	685 528
Rumänien	1 919 363
Slovenien	131 530
Slovakien	396 034
Finland	517 532
Sverige	685 904”

(2) I bilaga III ska kolumnen för 2022 ersättas med följande:

”Kalenderår	2022
Belgien	472,0
Bulgarien	799,0
Tjeckien	847,1
Danmark	782,3

Tyskland	4 522,4
Estland	193,6
Irland	1 186,3
Grekland	1 980,2
Spanien	4 856,0
Frankrike	6 726,4
Kroatien	403,2
Italien	3 623,1
Cypern	47,6
Lettland	318,9
Litauen	578,5
Luxemburg	33,4
Ungern	1 275,5
Malta	5,2
Nederländerna	609,7
Österrike	677,6
Polen	3 376,7
Portugal	685,6
Rumänien	1 919,4
Slovenien	131,5
Slovakien	394,5
Finland	517,5
Sverige	685,9”